

Forstander *Johs. Petersen-Dalum* udtalte i sin landøkonomiske Maanedsoversigt for Marts bl. a.:

Forsøgsslagteriet, Slagteriskolen og Forsøgsstationerne er gode Pengeanbringelser.

Skal vi kunne klare os i Kampen om Markederne, er det ikke nok, at vi nøjes med at fremme Baconkvaliteten ved Hjælp af de Foranstaltninger, vi indtil nu har benyttet os af, hvilket i det væsentligste vil sige vore Svineforsøgsstationer, Udstationeringen af Orner og Afregningen fra Slagterierne efter Kvalitet. Selv om disse Foranstaltninger i den sidste Menneskealder har givet os et godt Forspring, er det ingenlunde sikkert, at vi ved Hjælp af disse vil kunne bevare dette Forspring. Det er derfor glædeligt, at Slagteriskolen er kommet godt i Gang, saaledes at Funktionærerne fra Slagterierne her kan faa Undervisning, ligesom Mejerifolkene i mange Aar har faaet Undervisning paa Mejeriskolerne. Og det er glædeligt, at der af Slagteriernes Tilgodehavende i England, der beløber sig til 18—19 Mill. Kr., er baandlagt 4 Mill. med det Formaal at bygge et Forsøgsslagteri i Lighed med Statens Forsøgsmejeri. Ved Andelsslagteriernes Delegeretmøde forleden blev det ligeledes vedtaget at arbejde hen til at faa oprettet 3 store Forsøgsstationer til Afløsning af de nuværende, der er lejet ind hos private. Stationerne er projekteret til godt 1 Mill. Kr. Disse Penge tages altsaa af Slagteriernes egne Kasser, og der har ikke været Tale om, at Staten skulde træde til og bygge denne Forsøgsvirksomhed op. For Slagterierne maa det uden Tvivl anses for en god Pengeanbringelse. Før Krigen beløb Værdien af vor Baconeksport sig til ca. 370 Mill. Kr., ca. 10 pCt. deraf, nemlig 33—34 Mill. Kr., fik vi som Overpris som Følge af en meget fin Kvalitet. Bestemmelsen om at bygge et Forsøgsslagteri og nye Forsøgsstationer maa ses som et Led i Bestræbelserne for at bevare vort Kvalitetsforspring og dermed Overprisen, naar der igen

bliver normalt Handelssamkvem. Det bør dog fremhæves og nævnes med stor Anerkendelse, at Flæskeproducenterne i en trang Tid forbereder nye Fremskridt. Der hviles ikke paa vundne Laurbær.

Vi styrer mod en Landbrugskrise.

Et stort og indflydelsesrigt Hovedstadsblad behandlede forleden Dag i en ledende Artikel Problemet om Landbrugets Efterkrigsvanskeligheder. Bladet synes at have vanskeligt ved at forstaa, at det jo netop er en Overgangstid, Landbruget befinder sig i, og som har formet sig ganske anderledes, end noget Menneske i dette Land havde tænkt sig før den 5. Maj i Fjor.

Fra Landbrugsorganisationernes Side, Husmandsforeninger saavel som Landboforeninger, er der i Vinterens Løb gentagne Gange og sidst nu forleden Dag i en Udtalelse fra Landboforeningerne peget paa, hvilken Situation det er, Landbruget befinder sig i. Ogsaa jeg har i Radioen søgt at give Udtryk for den faretruende Udvikling, vi staar i eller overfor. Landbruget ønsker ikke „Tilskud“; men hvorledes skulde det være muligt for et Erhverv at konkurrere med Landbruget i andre Lande, naar Landbruget dér bæres oppe af enorme Tilskud?

Det danske Landbrug har tidligere kunnet hævde sig paa lige Fod over for konkurrerende Lande og har gjort det paa en saadan Maade, at den forholdsvise Velstand, som herskede i Danmark, paa Land som i By, netop skyldtes vor Evne til denne Hævdelse, der antog Form af Kontanter, d. v. s. i Millioner af Kroner, som danske Landmænd fik i Merpris for deres Kvalitetsvarer. Men den Undergravning af Produktionen, som i Dag finder Sted, vilde intet Landbrug i Verden kunne holde til i det lange Løb. For at sige det rent ud: vi styrer imod en Landbrugskrise. Personlig haaber og tror jeg ikke, at denne Krise, som der er Optræk til, vil faa Lov til at slaa fuldt igennem. Det vil nemlig være for farligt af flere Grunde.
